

SARMISAKLI TARIM İŞLETMESİ'NE SAHİP ÇIKALIM

Aydınlık Dergisi, 5 Şubat 2006

Yıldırım Koç

Sarmısaklı Tarım İşletmesi, Kırklareli'nde Lüleburgaz'dadır. İşletme, Alpullu Şeker Fabrikası'nın pancar gereksinimini karşılamak amacıyla Atatürk'ün talimatlarıyla kurulmuştur. 18 bin dönüm alana sahip işletmenin, 15,5 bin dönüm ekilebilir birinci sınıf tarım arazisi vardır. İşletme, onyıllar boyunca köylümüzün tohum ihtiyacını karşılamıştır. Ancak son yıllarda özelleştirme hazırlığı sürecinde gerekli yatırımlar yapılmamıştır; işletmenin tam kapasite çalışması engellenmiştir.

Bu işletme, 6 Aralık 2005 gün ve 2005/130-131-133 sayılı kararla özelleştirme kapsamına alınmıştır. İşletmeyi özelleştirme girişimleri 2003, 2004 ve 2005 yıllarında başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Şimdiki girişim, 18 aylık süre içinde özelleştirmeyi öngörmektedir.

Tarım-İş, Lüleburgaz TEMA Vakfı, CHP, Tüm Köy-Sen, Köy-Koop, Kristal-İş, Eğitim-Sen, TMMOB, Türk Eğitim-Sen, Petrol-İş, Ziraat Odası, Muhtarlar Derneği, İP, EMEP, ÖDP, ADD, ÇYDD ve Görünüm Gazetesi, Lüleburgaz Demokrasi Platformu çatısı altında bu özelleştirme girişimini engellemeye çalışmaktadır. Öncelikle bu kararlı çabanın tüm demokratik kitle örgütleri tarafından desteklenmesi gerektiğini vurgulamak istiyorum.

Tarım, bir ülkenin en temel gereksinimlerinin karşılanabilmesi açısından stratejik önemde bir alandır. Bir ülkenin tarımsal altyapısının ve üretim kapasitesinin zayıflatılması ve kendi kendisini besleme yeteneğini yitirmesi, yalnızca kırsal kesimde yaşayan ve yaşamını kazananlara değil, aynı zamanda, bir bütün olarak ülke halkına, ekonomisine ve ulusal savunmasına büyük bir darbedir.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti, bir devlet politikası olarak ve devletçilik aracılığıyla 1923-1983 döneminde tarımı geliştirdi. sarmısaklı Tarım İşletmesi de bu amaçla oluşturulan ve işletilen işletmelerden biriydi. Ancak, 1984 yılından itibaren ve özellikle 1991 sonrasında, en geniş tanımıyla özelleştirmelerle köylüye, halkımıza, ekonomimize ve ulusal savunmamıza birbiri ardına darbeler indirilmeye başlandı.

Türkiye Cumhuriyeti, Osmanlı'dan yoksul ve cahil bir köylülük, teknolojik açıdan son derece geri bir tarım sektörü devraldı. 1923 – 1945 döneminde devletin temel politikası tarımın geliştirilmesi, köylünün refah düzeyinin yükseltilmesi ve kamu harcamalarının finansmanı için tarımdan kaynak aktarılmasıydı. Bu politikayla farklı etnik kökenlerden ve inançlardan insanların, ortak ekonomik çıkarlar temelinde bir ulus oluşturma ve Cumhuriyet'in halka somut yararlar sağlayarak halk-devlet ilişkisini güçlendirme çabalarına destek verildi. Nüfusun yaklaşık yüzde 80'inin kırsal bölgelerde yaşadığı koşullarda, tarıma devletçilikle verilen desteğin bu açıdan önemi çok büyüktü.

Türkiye tarımı, hükümetlerin devletçilik temelinde bilinçli ve yoğun çabalarıyla, Cumhuriyet döneminde büyük bir gelişme gösterdi ve köylülüğün refah düzeyi yükseldi. Bu süreçte, devletin eğitim, yönlendirme, kaynak aktarma çabaları belirleyici oldu. Köylü, devletin sağladığı parasız eğitim ve sağlık hizmetlerinden yararlandı. Kamu kurum ve kuruluşları, köye ve köylüye yol, su, elektrik, okul, cami, kanalizasyon, sulama kanalı yaptı; tarımın gelişmesi için gerekli bilimsel bilgiyi, tohumu, damızlık hayvanı sağladı. Cumhuriyet döneminin devleti, köylüyü eşkiyadan kurtardı. 1929 dünya buhranının Türkiye'ye yansımaları ve İkinci Dünya Savaşı döneminde yaşanan yoksullaşma dışında, Cumhuriyet dönemi, devletçilik sayesinde, köylülük için güven, huzur ve devamlı yükselen yaşam standardı anlamına geldi. 1945 yılında kabul edilen

Çiftçiyi Topraklandırma Kanunu büyük çiftçilerin topraklarının önemli bölümüne el konulmasını ve topraksız köylülere dağıtılmasını öngörmekteydi; ancak uygulanamadı.

Bu politikalar, etnik kimliğin önemini azalttı, Osmanlı'dan devralınan aşiretlerin, boyların, cemaatlerin, tarikatların, mezheplerin, ümmetin Türk ulusuna dönüştürülmesinde adımlar atılmasına, ülkenin ve ulusun bütünlüğünün pekiştirilmesine katkı sağladı ve köylüyle devlet arasındaki bağı güçlendirdi. Tarımda devletçiliğin somut yararları, kırsal bölgelerde ulusal bilincin gelişmesine önemli katkılarda bulundu.

Sarmısaklı Tarım İşletmesi'nin özelleştirilmesi, tarımda devletçilik aracılığıyla ulusumuzu bütünleştirme ve devletimizi güçlendirme çabalarına indirilecek yeni bir darbe olacaktır. Sarmısaklı'ya sahip çıkmak, vatana sahip çıkmaktır. Vatanımıza sahip çıkmak için bugünün görevlerinden biri, Sarmısaklı Tarım İşletmesi'nin özelleştirilmesine karşı çıkmaktır.